

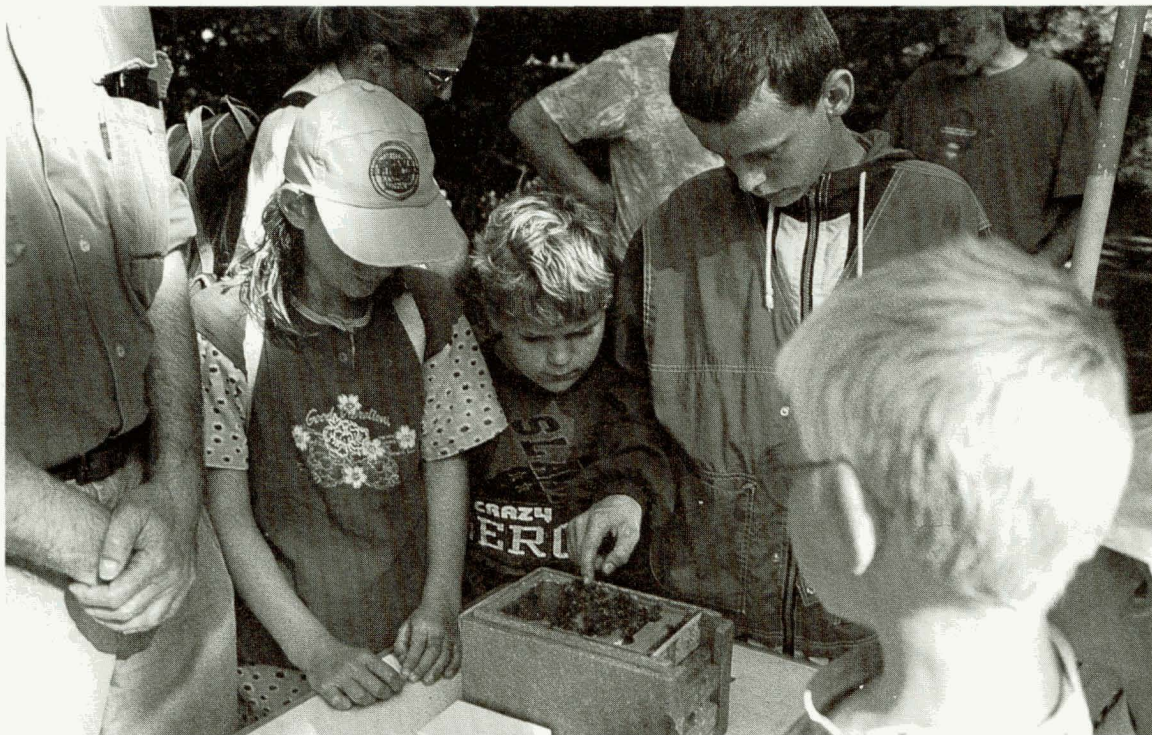
Het verenigingsleven in Rotterdam

Jan Tempelman, secretaris VBBN subvereniging Ambrosiusgilde, Rotterdam

Allereerst moet ik kwijt dat ik pas vijf jaar imker. In mijn beroep, edelsmid en docent aan een kunst-academie, is er geen verband met het imkeren. Maar op vakantie in Portugal in 1990 werd ik gegrepen door het heilige vuur. Na mijn basiscursus in 1992, waarin mijn leergierigheid niet erg bevredigd werd, moest er een grote inhaalslag worden gemaakt. Een enorme behoefte aan kennis moest worden opgevuld. Waar ik nu sta, is niet zo relevant. In 1993 werd ik secretaris van het Ambrosiusgilde, de subvereniging in Rotterdam. Een goed draaiende en actieve vereniging met een aantal bijenstanden aan de rand van de stad. Eén ligt in Rotterdam-Zuid. Hier staan twaalf imkers waarvan de helft van buitenlandse afkomst. De tweede stand staat in Vlaardingen en nog een educatieve bijenstand voor lessen en voorlichting. Een door verenigingsleden geleid depot, waar we ook nog behoorlijke inkomsten van hebben. Een enorme service is dat. Je moet maar het geluk hebben leden in de vereniging te hebben die dat willen doen. En in

het winterseizoen vijf avonden met lezingen door sprekers, sommigen op voordracht van leden, anderen uit de bekende VBBN-sprekerslijst, en een actieve koninginnenteeltgroep. Een bescheiden bijen- en honingmarktje. En dat alles met een typische Rotterdamse mentaliteit (ik ben een Achterhoeker) van vooral niet zeuren, maar aanpakken, wat me zeer bevalt. Eén telefoontje is genoeg. Het ledenaantal bedraagt 180, waarvan er 115 lid zijn van de VBBN. De leeftijden lopen uiteen van 16 tot 86 jaar. Met een duidelijke verjonging richting hoger opgeleide dertigers/veertigers. Zetten we hier een trend? Dat maakt waarschijnlijk ook dat de leergierigheid zo groot is. Gelukkig loopt het sociale spectrum door alle lagen van de bevolking. Waarbij vanzelfsprekend ook vele allochtone medeburgers van werkelijk alle plekken van de wereld: Turken, Marokkanen, Joegoslaven, Iraniërs. Soms levert dat een groot probleem op voor wat betreft de communicatie. Ja en nee gaat nog wel, maar leg even uit dat je de veger niet te groot moet laten worden anders gaat hij weer zwermen.

289

Een nieuwe generatie imkers verzamelden zich dit jaar op de markt in Epe. Zij zullen zich goed thuis voelen bij een imkervereniging als het Ambrosiusgilde in Rotterdam. Foto Marleen Boerjan.

Wat doen we en wat hebben we gedaan?

- Het uitgeven van een twee-maandelijks verenigingsblad 'Raat voor imkers', dat ver buiten de regio enige vermaardheid heeft.
- Elk kalenderjaar een officiële cursus 'Verzorgen bijenteelt' en een cursus 'Uitvoeren bijenteelt' op de AOC De Groene Delta, lokatie Rotterdam. Naar mijn gevoel nog steeds te dure cursussen gezien de MacSharry-regeling. Het kost wat moeite de cursussen vol te krijgen, de woonplaats van de cursisten loopt dan ook uiteen van Gouda tot Zierikzee.
- Een in de betreffende gemeentepublicatie en 'Gele Gids' vermeld 'zwermeldpunt', waar een op post-code gesorteerd imkerbestand aanwezig is om de dichtbijzijnde imker in te schakelen. Het is vooral de 'Gele Gids'-vermelding die de nodige telefoontjes oplevert; natuurlijk ook meldingen over hommels in mezenkastjes, bijen in spouwmuren en wespenoverlast.
- Cursus vernieuwde darrenraatmethode (varroamijtbestrijding), te weinig deelnemers. (voorjaar 1997).
- Initiatief voor een cursus 'stuifmeeldeterminatie' (voorjaar 1997) door Piet Jan Kaas in de Hortus in Leiden.
- De cursus 'Erfelijkheid, selectie en teelt' in het najaar 1997 door mw. M.J. Duchateau.
- Samenstellen van een rapport van onze stuifmeel-determinatie van honingen, verzameld in groot-Rotterdam. Van de vele honingooogsten in en rond de stad werd een stuifmeelpreparaat gemaakt (de centrifuge hiervoor was een schenking van het Anjerfonds). Een van onze leden heeft zich in de tussentijd ontwikkeld tot een respectabele determinatiedeskundige.
- Een dikke 'reader' gemaakt waarin alles wat we konden vinden over Amerikaans vuilbroed,

Uitleen materialen

Uitbreiding van het uitleenmateriaal door de aanschaf van:

- een stoomwassmelter. Ook hiervoor werden aanzienlijke bedragen ontvangen van de Stichting ter Bevordering van de Volkskracht (kom daar maar eens om buiten Rotterdam).
 - een ratenpers (Dadantmaat waardoor die imkers er ook plezier aan kunnen hebben
 - drie meetmicroscopen voor de stuifmeelclub.
- Dit alles naast de drie uitleenslingers, drie stereo-microscopen en de refractometer die we al hadden. Natuurlijk is het zo dat je van de 180 leden er maar 80 kent en dat je moeilijk alle imkers kunt interesseren voor een verdere verdieping in het gehele

bijengedoe, of het nu over boeken, lezingen, clubjes of excursies gaat. Waarschijnlijk ligt hun belangstelling ergens anders en is hun doel van het imkeren zeer verschillend van de mijne. Dus blijft alleen dienstverlening over in de vorm van depotactiviteiten en het uitlenen van materiaal. Veelal zoek je zelf ook een groepje waarbij je je kunt aansluiten. Een groepje met je ongeveer dezelfde motivatie en belangstelling, een groepje waar je je op je gemak voelt om samen dingen te doen. De sociologie leert dat zo'n groepje niet veel groter is dan 6-8 personen om alle interacties nog te kunnen overzien zonder dat je het zicht op het geheel verliest. Ik prijs mij gelukkig dat ik mij tot zo'n clubje mag rekenen. Wat de vereniging met haar vertegenwoordigingen naar boven moet weet ik ook niet zo goed. We zullen met al onze wijsheid niet schromen daarvan bericht te doen. Dienstverlening naar de leden toe is volgens mij hét toverwoord. Vanzelfsprekend zijn die overkoepelende organen op een afstandelijke manier belangrijk voor het imkeren in het algemeen, maar de individuele imker zal er weinig van merken (hierin verschil ik nogal van mening met de heer Van Houwelingen, zie Bijen 6(3): 67-69 (1997)). Het is de imker niet kwalijk te nemen dat hij de gehele opdeling in al die organisaties en hun besturen en hun overkoepelende organisatie voor lief neemt. Veel invloed zal dat gedoe op zijn individuele imker-geluk niet hebben. Maar het is wel zonde van de tijd. Laat ik maar eindigen met een paar provocerende op- en aanmerkingen. Misschien zet dat iemand aan het denken. Al die overkoepelende bezigheden moeten zo professioneel en efficiënt mogelijk verlopen, zodat je je service naar alle leden kunt waarborgen en zelfs verhogen. Dus schaf die bondjes maar af en de Bedrijfsraad ook en maak vooral een gezamenlijk promotiebeleid, omtrent honing en andere bijen-producten. Ik schrijf alle leden en bedoel: laat duizend bloemen bloeien. Je moet als lid van een vereniging een direct en merkbaar voordeel hebben van je lidmaatschap. Er moet een gevoel van onontbeerlijkheid in zitten. Je moet er direct voordeel van hebben. Je moet imkers niet vragen wat ze willen, je moet ze hapklare brokken voorzetten. En omdat er zoveel verschillende imkers zijn moet je veel hapklare brokken maken, zonder brokken te maken.